

CZIGÁNY GYÖRGY

Akit átölelt

(Adyra gondolva)

*Szent Mihály útján ballag s dalol,
mint a tenger, délen, valahol,
elácsorog a Gare de l'Est-en,
vonatra vár, vagy rád az Isten.
A Szajna-parti estét hordja
árnyakkal, fénnel homlokodra,
szemek, csillagok túl a léten,
hotelszobád az ég ölében.
Ölébe lépcső fog, hűs márvány,
bíbor dalokkal kelsz föl, árván:
esik, a pesti utcák áznak,
rád ismernek a régi házak,
jársz dideregve, holott nyár van,
megbújsz feledett pillantásban.
Szívedben rég megállt az élet,
mondod az új magyar igéket.
Haláltusában hadd segítsen,
hogy egyszer átölelt az Isten.*

Dolgos kéz 1. (vegyes technika, vászon, 80 × 60 cm, 2018)